

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยให้มีความเหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อกำหนดเป็นมาตรฐานหลักปฏิบัติให้บุคลากรยึดเป็นอุดมการณ์ในการทำงาน ประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรม และเพื่อธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรี ชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติสถานะของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘(๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ และมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า บุคลากรผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘(ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘(ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามมาตรา ๑๘(ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“หน่วยงาน” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สำนัก สถาบัน ศูนย์ ที่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวง หมายความว่า รวมถึงกองตามประกาศกระทรวง และส่วนงานภายในที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้จัดตั้ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่าง กำหนดขึ้นเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของสมาชิกอันจะยังให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

“การตักเตือน” หมายความว่า การตักเตือนด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือแจ้งให้ทราบถึงความผิด

“การทำทัณฑ์บน” หมายความว่า การแจ้งความผิดและกำหนดโทษเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ยังไม่ได้มีการลงโทษ เว้นแต่จะได้กระทำความผิดซ้ำอีก

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งมีอำนาจตีความและวินิจฉัยในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้ และคำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ” ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเอง เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๕) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ

(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ
มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้อีกไม่เกินสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (ก.บ.) เสนอชื่อ บุคคลภายนอกที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคราชการจำนวนหนึ่งคน และบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคเอกชน จำนวนหนึ่งคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมจรรยาบรรณ

ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารจัดการภาครัฐ หรือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในภาคราชการและเอกชน เพื่อเสนอให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

ข้อ ๗ คณะกรรมการตามข้อ ๖ มีวาระอยู่ในการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งว่างลง ก่อนครบกำหนดวาระให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการ แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะ ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งกรรมการชุดใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ในระหว่างที่ยังไม่ได้ดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งกรรมการชุดใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งหรือ เลือกกรรมการขึ้นใหม่แล้ว

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๗ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการในประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ คณะกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระและเป็นกลาง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) สอบสวน พิจารณา และวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ
- (๒) พิจารณาเสนอความเห็นดำเนินการทางวินัยต่อผู้บังคับบัญชา
- (๓) จัดให้มีการให้ความรู้และมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากร
- (๔) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ

คณะกรรมการ

- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งทำหน้าที่แทน

กรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียหรือถูกคัดค้านในเรื่องใดจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นไม่ได้

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการพึงละเว้นการเปิดเผยความลับของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้รับบริการ และบุคคลอื่นที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากบุคคลดังกล่าว หรือมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

หมวด ๒

จรรยาบรรณ

ข้อ ๑๒ บุคลากรต้องรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด และต้องปฏิบัติตามโดยยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) ยึดมั่น ก้าวทันสังคม และยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

(๖) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๘) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

(๙) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักเรียน นิสิต นักศึกษา

ข้อ ๑๓ จรรยาบรรณต่อตนเอง มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมอันดีงามละเว้นจากอบายมุขและความชั่วทั้งปวง

(๒) บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจริยธรรมวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) บุคลากรพึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๔) บุคลากรพึงอุทิศตนด้วยความเสียสละกำลังกาย ทรัพย์สินและเวลา ตามแต่สมควร ในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและสังคม เพื่อชี้นำสังคม ท้องถิ่นและประเทศชาติ

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒) เป็นความผิดวินัย
 การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๓) และ (๔) ไม่เป็นความผิดวินัย
 ข้อ ๑๔ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรพึงปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของทางราชการและมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตนเป็นผู้ใช้เวลา
 ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและเป็นธรรม

(๓) บุคลากรพึงปฏิบัติงานโดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

(๔) บุคลากรพึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการเสริมสร้างเอกลักษณ์ไทย

(๕) บุคลากรพึงมีอิสระทางความคิด ปฏิบัติงานด้วยความขยัน อดทน และเสียสละ

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๓) (๔) และ (๕) ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๕ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรพึงยึดมั่นในเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ไม่ประพฤติปฏิบัติ ในทางที่ทำให้
 มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

(๒) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสมอภาค
 และปราศจากอคติ

(๓) บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ
 รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๔) บุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และให้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่
 ได้รับมอบหมายให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๕) บุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวัง
 มิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๓) (๔) และ (๕) ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๖ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
 การให้ความร่วมมือส่วนราชการหรือหน่วยงานของตนเอง ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การร่วม
 ทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางาน
 ในความรับผิดชอบด้วย

(๒) บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน
 ขวัญกำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครอง
 ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๓) บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี
ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์
อันดี

(๕) บุคลากรพึงละเว้นจากการลอกเลียนหรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน โดยมีได้รับอนุญาต
การประพาดพิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๕) เป็นความผิดวินัย
การประพาดพิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๗ จรรยาบรรณต่อนักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้รับบริการ มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรพึงให้บริการด้วยความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อและใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็น
ว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้
ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกันเรื่องนั้นๆ

(๒) บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) บุคลากรพึงละเว้นการรับทรัพย์สินบน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชน
จะพึงให้กันโดยเสน่หากจากนักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้รับบริการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติ
หน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติ
วิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

การประพาดพิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๓) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การประพาดพิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๒) ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๘ จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรพึงยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) บุคลากรพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม และรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

(๓) บุคลากรพึงประพฤติตนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและมีจิตสาธารณะมีความรับผิดชอบ
ต่อสังคม

การประพาดพิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) เป็นความผิดวินัย

การประพาดพิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๙ จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์นอกเหนือจากจรรยาบรรณตามข้อ ๑๒ ถึง ข้อ ๑๘ แล้ว
คณาจารย์หรือบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนของมหาวิทยาลัยจะต้องและพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) คณาจารย์ต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยเอาใจใส่ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเป็นธรรม
ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอภาค

(๒) คณาจารย์ต้องอบรมสั่งสอน สร้างเสริม ความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดบังความรู้ทางวิชาการและให้คำแนะนำแก่ศิษย์ในการแสวงหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง สะดวกและต่อเนื่อง

(๓) คณาจารย์ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิบัติต่อศิษย์และไม่แสวงหาผลประโยชน์ อันเป็นอาภิสลินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ความเป็นศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๔) คณาจารย์ต้องมีการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ด้วยการหมั่นศึกษาค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๕) คณาจารย์ต้องดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไปทั้งด้านความประพฤติส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

(๖) คณาจารย์ย่อมรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต มีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือประโยชน์อื่นใด

(๗) คณาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

(๘) คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่ดี มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติและละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง

(๙) คณาจารย์พึงเป็นนักวิชาการที่รอบรู้ในสาขาวิชาของตนเอง และถ่ายทอดความรู้แก่สังคมให้เป็นที่ประจักษ์ เพื่อขึ้นนำสังคม ทั้งถิ่น และประเทศชาติ

(๑๐) คณาจารย์พึงปฏิบัติเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย เลือกลงและพัฒนากฎมัยปัญญาท้องถิ่น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง สังคมและประเทศชาติ

(๑๑) คณาจารย์พึงรักศักดิ์ศรี เกียรติยศและภูมิธรรมแห่งตน ละเว้นจากอบายมุขและความชั่วทั้งปวง ให้มีความเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย

(๑๒) คณาจารย์พึงช่วยเหลือเกื้อกูลชุมชนในการสร้างสรรค์ให้ชุมชนมีการศึกษา อบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑๑) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๓) และ (๘) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๙) (๑๐) และ (๑๒) ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๒๐ จรรยาบรรณวิชาชีพบุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรสายสนับสนุนต้องปฏิบัติงานตามที่ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากจรรยาบรรณตามข้อ ๑๒ ถึง ข้อ ๑๘ แล้ว บุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) บุคลากรสายสนับสนุนพึงเป็นผู้ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะในการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพร้อมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่นเพื่อพิจารณานำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่องานของส่วนราชการในมหาวิทยาลัย

(๒) บุคลากรสายสนับสนุนพึงหลีกเลี่ยงการนำข้อมูลหรือเรื่องราวของบุคลากรมหาวิทยาลัยทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เรื่องส่วนบุคคลและ/หรือเรื่องความอื่นใดในส่วนราชการออกไปเปิดเผยหรือวิจารณ์ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลและภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัย

(๓) บุคลากรสายสนับสนุนพึงรับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชาผู้บริหารส่วนราชการ ในสิ่งที่ถูกที่ควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา

(๔) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นด้วยความสุภาพมีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ปิดบังข้อมูลและเทคนิคที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน

(๕) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค ไม่แสวงหาผลประโยชน์ อันเป็นอามิสสินจ้างหรือกระทำการใด อันเป็นการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๖) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๒) (๓) และ (๖) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๕) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การประพฤติผิดหรือละเว้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณตาม (๑) และ (๔) ไม่เป็นความผิดวินัย

หมวด ๓

การประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๑ บุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักเรียน นิสิต นักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมีขอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา หรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดี ของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรง ของการกระทำ

หมวด ๔

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๒ การดำเนินสอบสวนผู้กระทำผิดจรรยาบรรณอาจจะกระทำได้อต่อเมื่อ

(๑) มีผู้กล่าวหา หรือ

(๒) ผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือ

(๓) คณะกรรมการเห็นสมควรสอบสวน

บัตรสนเท่ห์ที่ไม่ปรากฏผู้กล่าวหา ให้พิจารณาเฉพาะรายชื่อระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏ ชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น

ข้อ ๒๓ การกล่าวหาบุคคลากรผู้ใดว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้กล่าวหาทำเป็นหนังสือ โดยต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ของตนเองที่สามารถติดต่อได้ อีกทั้งต้องระบุฐานความผิดและรายละเอียด เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือพยานหลักฐานเท่าที่สามารถทำได้พร้อมลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาส่งถึง คณะกรรมการ

การยื่นหรือส่งหนังสือตามวรรคหนึ่ง ผู้กล่าวหาจะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้ ผู้บังคับบัญชานั้นส่งต่อไปยังคณะกรรมการภายในสามวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ข้อ ๒๔ ก่อนเริ่มการสอบสวนและพิจารณาให้คณะกรรมการแจ้งให้บุคคลากรผู้ถูกกล่าวหา ทราบด้วยว่ามีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการหรือคณะทำงานหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ ทำการสอบสวนและพิจารณาแทน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือ ร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา

(๖) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนหรือการพิจารณาไม่เป็นกลางหรือเสียความชอบธรรม

การคัดค้านตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกสภามหาวิทยาลัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการแจ้งสิทธิหรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไรในการนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้คณะกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องคัดค้านหากนายกสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้แจ้งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านทราบ หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็วการสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยไม่สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่ากรรมการผู้ซึ่งถูกคัดค้านจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นไม่ได้ โดยให้กรรมการและเลขานุการรายงานไปยังนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับต่อไปโดยไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๕ ในการสอบสวนและพิจารณาการกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการและบุคลากร ให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่บุคลากรผู้ถูกกล่าวหาด้วยและให้คณะกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงหรือสภาพแห่งข้อกล่าวหาแก่บุคลากรที่ถูกกล่าวหารับทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสบุคลากรผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆเสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดจรรยาบรรณร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง กรณีใดตามข้อใด และควรได้รับโทษทางจรรยาบรรณสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยให้ระบุดูช่วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับใด แต่ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ทำความเข้าใจเรื่อง และสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งระบุพฤติการณ์และรายละเอียดแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจนเสนออธิการบดีเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับเรื่องกล่าวหาจากผู้กล่าวหาหรือมหาวิทยาลัย หากมีกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว คณะกรรมการอาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อนายกสภามหาวิทยาลัยได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๘ บุคลากรผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามระเบียบของทางราชการ ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง เป็นพนักงานราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานราชการ

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ คำว่าผู้บังคับบัญชาตามข้อนี้ให้หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ข้อ ๒๙ กรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรเป็นความผิดวินัย หรือความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นให้อธิการบดีดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัย

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน

ข้อ ๓๐ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรกให้ทำการตักเตือน

(๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตาม (๑) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๓) สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือและเก็บรวบรวมไว้กับสมุดประวัติประจำตัวของบุคลากรด้วย

ข้อ ๓๑ ในการดำเนินการตามข้อ ๓๐ ให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

(๑) อธิการบดี

(๒) กรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณเป็นบุคลากรในสังกัดหน่วยงานระดับคณะหรือเทียบเท่าคณะ ให้คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชา

(๓) กรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณเป็นบุคลากรในสังกัดหน่วยงานระดับกองหรือเทียบเท่ากอง ให้ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองเป็นผู้บังคับบัญชา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับข้อบังคับนี้จนกว่าจะมีการยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายวิจารย์ สิมาฉายา)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ